

ตอนที่ ๑๑ ผมน้ำ (ต่อ)

บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลายและเพื่อนภิกษุสามเณร วันนี้ก็ยังเป็น วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๗ ถึงแม้ว่าอาการป่วยไข้ไม่สบายจะยังมาก ก็ขออนอนพูด พูดให้ท่านทั้งหลายฟังไว้เป็นการรักษาอารมณ์ส่วนหนึ่ง

รวมความว่าในตอนี้ผมก็ยังไม่นอน น้ำก็ยังบ้าต่อไป ตอนนั้นก็มาพูดถึงเรื่องน้ำมัน เทวดาท่านบอก ท่านก็ยืนยันว่า

"โลกใช้น้ำมันอย่างนี้เฉพาะปี พ.ศ.๒๕๑๘ ทั้งโลกใช้น้ำมันวันละเท่าไหร่ น้ำมันกันประเทศไทยถ้าเจาะลึกถึงที่สุด ถึงทะเลของน้ำมันก็จะใช้ไป ๔,๐๐๐ ปี ยังไม่หมดน้ำมัน และก็น้ำมันจะหมดไปไม่ถึง ๒๕ เพอร์เซ็นต์"

และท่านก็บอกต่อไปว่า "ถ้าหากว่าถึงขึ้นมาหมด ประเทศไทยจะยุบเป็นทะเลไปเลย"

ดีมาก ตอนนั้นจะเป็นเมื่อไรก็ช่าง ผมไม่เอาแล้ว ผมก็อยู่ไม่ถึง ผมก็สบายใจ

เมื่อหลังจากคุยกับท่านแล้ว นิสัยของผมมีนิสัยแบบหนึ่ง ท่านพูดให้ฟัง ท่านชี้ให้เห็น แต่ว่าผมฟังคนเดียว ผมเห็นคนเดียว อันนี้ผมมีนิสัยอย่างหนึ่งต้องหาเหตุให้ได้ในปัจจุบัน ก็ถามท่านว่า

"เรื่องน้ำมันที่ท่านบอกมาก็จริง ท่านทำภาพให้เห็นก็จริง ก็เชื่อและอยากทราบว่าในปัจจุบันนี้มันมีปรากฏอะไรบ้างบนผิวโลก ที่จะทำให้รู้ว่าน้ำมันมีจริง ๆ ...?"

ท่านก็ถามว่า "วันพรุ่งนี้ท่านจะไปชุมพรใช่ไหม?"

ท่านก็ถามผมนะ คำว่าท่านไม่ใช่ผม ก็บอกว่า "ใช่"

ท่านบอกว่า "ถึงจังหวัดชุมพรแล้ว วันที่สามของวันที่อยู่ที่นั่นจะมีคนยืนยันว่ามีน้ำมันอยู่จริง ที่มะริดในเขตที่กะเหรี่ยงอิสระยัดครองอยู่"

ผมก็รับคำท่าน หลังจากนั้นแล้วท่านก็นั่งเป็นเพื่อน ก็มีกลุ่มผู้หญิงสมัยโบราณ ผู้หญิงสมัยนี้เขาจะเป็นคนสมัยไหนผมไม่ทราบ ท่านรู้เรื่องราวต่าง ๆ ว่าคนไทยส่วนใหญ่กลับเข้ามาสู่วันดินแดนเดิม ทางภาคใต้ก่อนพุทธกาลเท่าไร ทางภาคเหนือก่อนพุทธกาลเท่าไร เป็นระยะก่อนพุทธกาล ๒,๐๐๐ ปีเศษ กับ ๓,๐๐๐ ปีเศษ นี้

หมายความว่าคนไทยส่วนใหญ่ที่กลับถิ่นฐานเดิมและก็มีผมก็ไม่ได้ถามเธอว่าคนไทยที่ไปอยู่ไกลแสนไกล ไปจากที่นี่หรือถ้าไปมันก็ตายไปหลายชั่วคน แต่ว่าเธอบอกว่าจะกลับเข้ามาสู่ถิ่นฐานเดิมที่มันมีความอุดมสมบูรณ์ ก่อนพุทธกาล ๓,๐๐๐ ปีบ้าง หรือก่อนพุทธกาล ๒,๕๐๐๐ ปีเศษบ้าง แต่ว่าคนไทยกลับเข้ามาเวลานั้นก็อยู่เป็นหย่อม ๆ ไม่รวมตัวกัน

ก็รวมความว่า การคุยกันคืนนั้นก็ยังมีทั้งเสียงผู้ชายและผู้หญิง เดิมทีเดียว มีเสียงผู้ชายกับผู้ชาย คือผมกับเทวดา ต่อระยะที่สองก็มีเสียงผู้หญิงกับผู้ชาย คือผมกับพวกนางฟ้า คุยกันไปเข้าใจว่าเสียงผมไม่ดัง แต่ว่าตอนเช้าตื่นออกไป **ท่านเจ้ากรรมเสริม** ท่านคิดว่าพันจ่าคนที่รักษาสถานที่อยู่ ไปตอนเย็นเห็นมีผู้หญิงคนหนึ่งรูปร่างหน้าตาคล้ายกัน เธอบอกว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นพี่สาวของเธอ การคุยกันคืนนั้นมันจะใกล้สว่างนะครับ คือตั้งแต่ ๕ ทุ่มเศษไปก็ใกล้สว่าง เมื่อใกล้สว่างทั้งหมดท่านก็ลากลับเป็นอันว่าคืนนั้นทั้งคืนผมก็ไม่ได้นอนหลับ แต่ว่าการที่ไม่ได้นอนหลับ การคุยกับเทวดานี้ไม่เปลี่ย

ท่านเจ้ากรรมเสริมท่านกับมัน คิดว่าเป็นลูกศิษย์ของท่าน "ไอ้เจ้ามันเอาผู้หญิงมานอนด้วย มันคุยกันคืนยันรุ่ง ผมรำคาญไม่หลับเลย"

แต่ความจริงเป็นเรื่องผิดปกติอยู่อย่างหนึ่ง คือท่านเจ้ากรรมเสริม ท่านเป็น ท่านเป็นคนที่มีจิตไม่ฟุ้งซ่าน จิตอยู่ในอารมณ์สงบอยู่เสมอ ไอ้การจะเอะอะตึงตังโครมครามให้ท่านไม่หลับนะ ไม่เคยปรากฏการณ์ ท่านหลับง่าย คนหลับง่ายนี้หมายความว่าเวลาที่หลับจริง ๆ จิตไม่ฟุ้งซ่าน ถ้าจิตฟุ้งซ่านก็ไม่หลับ แต่คืนนั้นท่านบอกว่าพันจ่าเอกคนนั้นคุยกับผู้หญิงจนกระทั่งท่านนอนไม่หลับ มันไม่ใช่แล้ว ผิดปกติและคนชั้นพันจ่ากับคนชั้นนายพล ถ้านายพลไปนอนอย่างนั้น พันจ่าจะคุยให้ท่านนายพลรำคาญ มันก็เป็นไปไม่ได้ เหตุผลไม่พอ แล้วเธอก็นอนในห้องแถวข้างล่างซึ่งไกลออกไป ถ้าคุยแบบนั้นจะต้องตะโกนกันเต็มเสียงจึงจะได้ยินขึ้นมา

ทีนี้มันมีเรื่องอยู่ว่า ผมก็คิดว่าท่านคงได้ยินเสียงผมกับนางฟ้าคุยกันและเสียงมันรอดมาได้อย่างไร ผมว่าผมพูดเบาที่สุด

เพื่อเป็นการปลื้มความสงสัยก็เลยเรียกพันจ่าคนนั้นขึ้นมา ก็ถามว่า

"พ่อคุณ ต้มน้ำร้อนเดือดหรือยัง...?"

เธอก็รายงานบอกว่า "กำลังต้มครับ ยังไม่เดือด"

ก็เลยบอกเธอว่า "ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องรีบนะ ต้มตามสบายเดือดเมื่อไรเอาขึ้นมาเมื่อนั้น"

แต่ความจริงผมเป็นคนไม่ติดน้ำร้อน ตามปกติแล้วผมชอบน้ำเย็น แต่ว่าถ้าน้ำเย็นที่สุกแล้วก็จะชอบมาก มันปราศจากโรค เรื่องน้ำชาที่ผมไม่ฉันเลย ท่านจะเห็นว่าผมไม่ฉันน้ำชากับใครเลย ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าเมื่อบวชใหม่ ๆ ผมก็ชอบน้ำชากับเขาเหมือนกัน ต่อมาเป็นนักเทศน์ ไปไหนก็ต้องหิ้วกระติกน้ำชาไปด้วย ก็เลยมาคิดในใจว่า **เราจะมาเทศน์ให้ญาติโยมเปลื้องจากกิเลส แต่เราเองต้องหิ้วกิเลสไปด้วย** เลยตัดสินใจวันนั้นว่าเลิกกันเสียที่ น้ำชาหรือไม่ชา ชาวบ้านเขาไม่กินน้ำชา เขาก็ไม่ตาย ใ้เราไม่กินน้ำชามันจะตายก็ให้มันรู้ไป เลิกเด็ดขาด เลิก ไม่กินมันเลย ใครเขาเลี้ยงที่ไหนก็ไม่ยอมกิน ก็รวมความว่ากินแต่น้ำเย็นธรรมดา ๆ เมื่อเรียกเธอขึ้นมาแล้วเธอกลับไปก็เลยถามท่านเจ้ากรรมว่า

"ผู้ชายที่เสียงเมื่อคืนนี้ เสียงเหมือนคนนี้ไหม?"

ท่านก็บอก "ไม่เหมือน เมื่อคืนนี้มันเสียงใหญ่ครับ ใ้เจ้านี้มันเสียงเล็กครับ"

ก็เลยบอกให้ท่านทราบว่าคุณจริงเมื่อคืนนี้อาตมาคุยกับเทวดาองค์หนึ่ง ท่านมาคุยให้ฟังเรื่องน้ำมัน เทวดาองค์นั้นท่านเสียงใหญ่ และก็ต่อมาก็มาคุยกับผู้หญิง พวกผู้หญิงนั้นก็ป็นนางฟ้า เสียงเล็ก เสียงฟังเพราะ ๆ ถามท่านเป็นยั้งจันไช้ใหม่ท่าก็บอกว่าไช้ (ก็ต้องขอรภัย วันนี้น้ำมันจะไอ เกิดไอขัดคอมาเสียแล้ว) ก็เลยเล่าความเป็นมาให้ท่านฟัง เรื่องการสงสยพันจาคนั้นคุยกับผู้หญิงก็ยุติไป

และต่อมาผมก็เดินทางไป **จังหวัดชุมพร** สองวันแรกไม่ได้นึกถึงเรื่องน้ำมันเลย ลืมจริง ๆ **ด้วยอำนาจเทวานุภาพ** ท่านมีอำนาจกว่าเราจริง ๆ ที่นี้ใครว่าเทวดาไม่มีนี่เป็นเรื่องของท่าน แต่ผมกล้ายืนยันว่าเทวดามีแน่ ผมก็ชนทั้งเทวดาและนางฟ้าก็รวมความถึงวันที่สาม วันนั้นคนก็มาก ความจริงคนมากตามปกติ หมู่บ้านนั้นมีคนไม่มากนัก มีไม่กี่หลัง เป็นบ้านเล็ก ๆ ในเมื่อเธอมีศรัทธา ผมก็ไปเยี่ยมเธอทุกปี ปีพ.ศ.๒๕๒๗ ผมเว้นมา ๓ ปีแล้ว ไปไม่ไหว โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนมาก ผมก็แก่ลงไปมาก ไปไม่ไหวจริง ๆ ก็เลยต้องระงับ ถ้าไปแล้วจะทำหมอบเป็นทุกข์ขึ้นมาก เพราะหมอบต้องรักษาให้ผม และใ้ผมเองก็กระโดดกระเดก ๆ ไม่ค่อยหยุด หมอบก็คงจะรำคาญหรือ

เปล่าก็ไม่ทราบ ไร่รักษาคนป่วยประเภทไม่หยุดนี้ หมอรักษายาก ผมก็รู้ตัวมันก็หยุดไม่ไหว

และวันที่สาม ฉันเช้าแล้วก็รีบขึ้นมาได้ ถาม "เออ คนที่นั่งที่นี้ทั้งหมด ใครเคยไปมะริดบ้าง?"

มะริดเป็นประเทศมอญเก่า เวลานี้เป็นของพม่าก็มีกะเหรี่ยงคนหนึ่งเธอมาอยู่นานจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่แล้ว เธอบอกว่าเธอไปทุกปี

ถามว่า "ไปทำไม?"

เธอก็บอก "ไปซื้อควายมาขาย"

ควายที่มะริดถูก แต่มาขายในประเทศไทยมันก็แพงหน่อยเป็นของธรรมดา เขาต้องเดินป่าตั้งหลายวัน

ถามว่า "ไปที่นั่นเคยได้ยินข่าวใหม่ ว่าหนองน้ำหนองหนึ่ง (ที่เทวดาท่านบอกเมื่อวานนี้ผมไม่ได้บอกละเอียด) เวลาที่แทนที่จะมีน้ำ มันเป็นน้ำมันทั้งหมดขึ้นมาเต็มหนอง เป็นหนองใหญ่ มีไหม?"

เธอก็บอก "มีครับ" ถามว่า "มีอยู่ที่ไหนห่างจากเขตประเทศไทยเท่าไร?"

เธอก็บอกว่า "ห่างจากเขตประเทศไทยไปเดินเท่าไรก็ไม่ทราบผมกะว่าประมาณสัก ๓๐ กิโลเมตร แต่ว่าการไปลำบาก"

ก็อยากจะไปดู เธอบอก "ไปได้ครับ"

บอก "ไปอย่างไร พม่ามันเชือดคอฉันตาย"

เธอก็บอกว่า "พม่าไม่เชือด เพราะที่นั่นเป็นที่กะเหรี่ยงอิสระอยู่ กะเหรี่ยงอิสระคும்และที่ตั้งฐานอยู่ล้อมรอบเขตบ่อน้ำมัน เป็นหนองน้ำมันและกักน้ำมันขึ้นมาใช้เต็มตะเกียง"

ไอ้โฮ! เขาแน่นอนจริง ๆ ก็รวมความว่าที่เทวดาท่านบอกก็เป็นความจริง นี่จริงจุดหนึ่งผมก็ต้องพิสูจน์แบบนี้ เป็นลักษณะของผม

และในปีนั้นก็เป็นโอกาสไป **จังหวัดภูเก็ต** คือ **พันเอกแพทย์หญิง วีวรรณ คำนวนกิจ** บ้านอยู่ภูเก็ต และที่ตรงนั้นอาจจะจะเป็นบ้านที่ปลูกใหม่ของเธอ เธอก็ชวนไปเยี่ยมจังหวัดภูเก็ต พอไปถึงจังหวัดภูเก็ตบ้านอยู่ชายทะเล สบายมาก ไปกันเยอะ ตอนกลางวันวันหนึ่ง ผมก็เอาก้อนผ้าใบตัวหนึ่งไปนอนอยู่โคนต้นมะพร้าว ชายทะเล ความจริงก็อยู่ในบริเวณบ้านนั้น เป็นความสุขมาก อากาศดีมาก เจ้าของบ้าน

ก็ดี แต่การไปแบบนี้ผมก็ส่งสารเจ้าของบ้าน ไปด้วยกันมาก แต่ภารกิจของเจ้าของบ้าน ต้องรับเลี้ยงเราทุกอย่าง ต้องมีความลำบากทุกอย่าง อยากจะไปอีกก็เกรงใจเจ้าของบ้าน ความจริงการไปนี้มีประโยชน์มาก ไปนอนอยู่ก็มีความรู้สึกว่าเป็นเขตจังหวัดภูเก็ต มันมีของที่มีค่าสูงมาก แต่ว่าวันนี้ก็ไม่ได้คำนึงว่าจะมีอะไรมากนัก หลังจากนั้นเขาก็พาไปเที่ยว ไปที่ไหนทิศไหนผมจะไม่พรรณนา ก็รวมความว่าไปเที่ยวกันรอบเกาะภูเก็ตไปทุกจุดที่มันมีความสำคัญ

ตอนเย็นกลับมาวันหนึ่ง ยังไม่ทันจะใกล้ค่ำทุกคนก็แวะรับประทานอาหารที่ร้านค้า ร้านค้าเขามีเป็นสองจุด เจ้าของเดียวกัน ช่างในมีแอร์และก็มีห้องกระจก หมายความว่าหน้าต่างกระจก อีกหลังหนึ่งเขามุงจากเป็นอาคารยาว เอาไว้เลี้ยงพิเศษ เขาก็ไปรับประทานอาหารกันหมด ผมก็อยู่ข้างนอก ผมก็เดินไต่ที่เขาเรียกว่า **เดินจกรม** (จกรม แปลว่า เดิน) ก็เดินไปเดินมาตามแบบฉบับของผม ทำให้จิตเป็นสุข กว่าที่จะรับประทานอาหารกันเสร็จก็นาน

ขณะที่เดินอยู่คนเดียวก็ปรากฏว่ามีเพื่อนร่วมการเดิน แต่ไม่ใช่เดินกองการกุศลแบบเดี๋ยวนั้นนะ เดินจิตเป็นกุศลแต่ไม่ได้เดินบำเพ็ญกุศลแบบเอาสตางค์ไปจ่าย ก็คนเดียวไม่รู้จะจ่ายให้ใคร ไม่มีสตางค์จะจ่ายด้วย ก็มีคนที่มาช่วยเดิน รูปร่างหน้าตาสวย มองไปที่แรกก็ทราบว่าคนนี้เป็นเทวดาชั้น **จาตุมหาราช** ก็คิดในใจว่าเราพบสหายเก่าเข้าแล้ว หลังจากนั้นก็คุยกัน ก็ถามว่า

"ไต่เกาะภูเก็ตนี่เดิมที่มันชื่ออะไร?"

ท่านบอก "เดิมที่เขาเรียก นูกิต"

ถามว่า "นูกิตมันหมายความว่าอะไร?"

ท่านบอกว่า "นูกิตหมายความว่า ภูเขา คือเป็นเกาะที่มีภูเขามาก"

และถามท่านว่า "หลังจากนั้นเขาเรียกว่าอะไรอีก?"

ท่านก็เลยบอกว่า "เรียกว่า ปาฎลีบุตร"

ก็ถามว่า "ทำไมชื่อเหมือนแขก ไต่ปาฎลีบุตรนั้นมันชื่อของชาวอินเดีย"

ท่านก็บอกว่า "แขกชาวเมืองปาฎลีบุตรมาขึ้นที่นี่ มาเรือและมาขึ้นที่นี่ มาพักอยู่มาก ต่อมาก็กระจัดกระจายไปนครศรีธรรมราช และขึ้นไปเหนือบ้าง ใต้บ้าง ใช้นามว่าเมืองปาฎลีบุตรสมัยโน้น และต่อมา ๆ คนไทยจึงเรียกชื่อว่า ภูเก็ต"

เดินไปเดินมาก็ถามท่านว่า "ในทะเลภูเก็ต เมื่อตอนกลางวัน มันสงสัยนอนอยู่ที่โคนต้นมะพร้าว และก็มีความรู้สึกว่ามันมีแร่ธาตุที่มีความสำคัญ มันมีจริงไหม?"

ท่านบอกว่า "ความรู้สึกของท่านถูก มันมีจริง แร่นี้ท่านบอกว่ามี อานุภาพสูงกว่าแร่ยูเรเนียม คืออานุภาพมันสูงกว่ามาก ถ้าใช้เป็นอาวุธรบก็มี ความสำคัญกว่า"

"รวมความว่ารังสีแรงกว่ายูเรเนียมเยอะก็แล้วกัน"

และท่านบอก "แร่จำนวนนี้มันมีมาก มันตั้งศูนย์อยู่ตรงนี้"

ท่านก็ชี้ที่แผ่นดินที่บริษัทเขาขุดแร่กันอยู่ บริเวณปลายศูนย์ข้างนอก หาง ๆ มันทางสายมันอยู่ตรงนี้ และถ้าทำการขุดเรื่อย ๆ ไปมันจะเข้าไปในภูเขาพอจน จะเขตเขามันเริ่มเข้าถึงแห่งใหญ่ ถ้าลึกเข้าไปจะพบแห่งโตแห่งใหญ่มีปริมาณสูงมาก และท่านก็คุยต่อไปว่า

"แร่ประเภทนี้ถ้าเวลามันหมดสภาพ มันตายแล้วมันจะมีสภาพ เป็นเพชร จะเป็นเครื่องประดับผู้หญิง ก็หมายถึงเป็นเพชรนั่นเอง และเป็นของ มีค่าสูง" ก็รับฟังท่าน

เมื่อคุยกับท่านก็ถามต่อไป "นอกจากจะเป็นแร่ที่มีความสำคัญมากนี้ และมีอะไรอีกบ้างไหม?"

ท่านบอกว่า "ก็มีอยู่เยอะมันก็มีทั้งหมด ทั้งอะไรเยอะแยะ" ท่านอธิบายให้ ฟัง การอธิบายพร้อมกับเห็นภาพเสร็จ ก็รับฟังท่าน ท่านพูดต่อไปว่า

"เจ้าแร่ประเภทนี้มันต่างกับแร่ยูเรเนียมอยู่อย่างหนึ่ง แร่ยูเรเนียม ถ้าใช้ในทางสันติ คือเอารักษาโรค มันจะมีความร้อนสูงจึงเอามาเผาโรคมะเร็ง กัน แต่ว่าถ้าแร่ประเภทนี้เอามาใช้ในทางสันติ คือในทางการแพทย์ มันจะมีความเย็นแทนที่มันจะร้อน มันจะกลายเป็นความเย็นไป ก็สามารถรักษาโรคได้ เหมือนกัน" ก็รับฟังของท่านไว้อย่างนั้น

ต่อมาเมื่อกลับมาถึงที่พักก็มีโอกาสได้นอนเล่นคนเดียว เวลานอนเขาให้นอนคนเดียว ไม่ได้นอนกับใคร ใช้ใจสบาย ๆ ก็มีความรู้สึกเห็นแร่อีกประเภทหนึ่งมันอยู่ ลึกปนกับแร่ดีบุก แต่แร่ดีบุกนั้นมันเป็นผิว เจ้าแร่ประเภทนี้มันลึก เวลานี้การดูดของ บรรดาคนทั้งหลายที่ดูดแร่ ไ้ตะกอนผิว ๆ ของมันมีดินขึ้นมาแล้ว แล้วตะกอนที่ติดมา

เป็นของมีค่าสูงมาก แข็ง ใช้เป็นจรวดเสียดสีกับอากาศทนการเสียดสีได้ดีมาก และเป็นของที่มีราคาสูง แต่คนไทยไม่ได้ใช้ประโยชน์ คือคนไทยยังไม่รู้จัก

ต่อมาวันรุ่งขึ้น ได้มีโอกาสไปที่โรงถลุงแร่ ก็ไปชมการถลุงแร่ของท่าน ก็ไปชมการถลุงแร่ของท่าน คุยไปคุยมากับผู้จัดการใหญ่ ท่านก็เล่าพฤติกรรมให้ฟัง

ถามท่านว่า "นอกจากดีบุก มีอะไรไหม?"

ท่านบอก "มันมีอย่างหนึ่ง คือสกัดออกไปแล้วมันไม่หมด ดีบุกก็ไม่หมด มันก็ไม่ใช้ดีบุกแท้ เป็นตะกั่วอ่อน ๆ ไม่เป็นตะกั่วแท้ จะทำตะกั่วหลอม ตะกั่วอะไรมันก็ได้ทั้งนั้น มันเกาะกับดีบุก ก็ไม่หมด ฉะนั้นจะต้องไปซื้อแร่ดีบุกจากจังหวัดจันทบุรี เอามาผสมแล้วก็สกัดถลุงแล้วเป็นตะกั่วเชื่อม เป็นตะกั่วบัดกรี" ท่านเล่าให้ฟัง

เมื่อถามไปถามมาแร่ประเภทนี้มีมากไหม ท่านบอกว่า "มีมาก"

ก็ถามว่า "เมื่อก่อนนี้ฝรั่งเขาไม่ต้องการ เดียวนี้ต้องการแล้วใช่ไหม?"

ท่านก็บอกว่า "ใช่ และเวลานี้ปรากฏว่าถ้าเหลือเท่าไร ถ้าสกัดไม่หมด ถลุงไม่หมด ติดแบบนั้นฝรั่งเขาเอาไปต่างประเทศหมด"

ก็พอดีมีรองผู้จัดการใหญ่ ท่านเป็นอดีตนายทหารเรือ ท่านก็เลยบอกว่า "นิมนต์หลวงพ่อทางนี้เถอะครับ ชมข้างในเถอะ" ความจริงท่านจะเล่าอะไรให้ฟังอย่างหนึ่ง อยู่มาด้วยกันท่านไม่กล้าพูด พอเข้าไปแล้วท่านก็บอกว่า

"เราก็ได้แต่ดีบุกเท่านั้นแหละครับ สิ่งที่มีความสำคัญจริง ๆ อย่างที่หลวงพ่อบอกว่าเราไม่มีโอกาส เพราะเครื่องมือเราไม่มี เราทำไม่ได้เลย เขาเอาไปหมด และปรากฏว่าแร่ประเภทนี้เมื่อก่อนเหลือมากจริง ๆ ไม่มีที่จะกอง ทางโรงถลุงแร่ต้องเอาไปให้ชาวบ้าน เอาไปไหนก็เอาไปเถอะ ชาวบ้านก็เอาไปถมที่ให้มันขึ้น และทราบในกาลต่อมากว่า เมื่อฝรั่งต้องการมาก ๆ ชาวบ้านก็เลยขุดที่ คือขุดแร่ที่นั่นแหละขายฝรั่งต่อไปอีก"

รวมความได้ทราบเป็นพิเศษและต่อมาเมื่อกลับมาพักผ่อน เมื่อเกิดความรู้สึกว่าจะเอาทองค่านั่นอีก ทองค่านั่นท่านเล่าให้ฟังว่า

"ถ้าอยากจะทราบว่าที่ไหนมียูเรเนียม สำหรับยูเรเนียมนะถ้ามันตายแล้ว มันจะกลายเป็นตะกั่ว ถ้ามันตายไปเร็ว ๆ ตะกั่วมันจะใช่เป็นตะกั่วสมบูรณ์แบบไม่ได้ ถ้ามันตายไปนานแสนนานเป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้านปี มันจะกลายเป็นตะกั่วสมบูรณ์แบบ

ก็เลยถามท่าน "ถ้าอย่างนั้นยูเรเนียมในประเทศไทยมันก็มีนะซี?"

ท่านก็บอกว่า "ถ้าอย่างนั้นยูเรเนียมในประเทศไทยมันก็มีนะซี?"

ท่านก็บอกว่า "ก็มี ที่ไหนมีแร่ตะกั่ว ที่นั่นเคยมียูเรเนียม

และท่านก็ย้อนมาว่า "ท่านเองเคยไปพิสูจน์ค้นพบแล้วใช่ไหม?"

บอก "พบนะ มันไม่ไว้ใจตัวเอง"

ท่านก็เลยบอกว่า "ไอ้เรื่องสงสัยนโยบาย ๆ ทั้งไว้ชะบ้างสิ เชื่ออารมณ์จริง ๆ ชะมั่ง" ท่านก็เลยสอนต่อไป

ก็รวมความว่าเลยได้รับความรู้ทั้งยูเรเนียมและแร่พิเศษ ไอ้แร่แข็ง ๆ ประเภทนั้นก็ไม่ทราบว่ามีอะไร มันอยู่ใต้ระดับดีบุกลงไป แต่ว่าจะอยู่ที่ไหนบ้างผมก็ไม่มีอำนาจบอก เดียวใครจะหาว่าชี้ให้ชุดอีก แต่ความจริงผมไม่เคยชี้ให้ใครชุด

หลังจากนั้นมา ก็อีกวันหนึ่งก็ไปเที่ยว จะไปที่ปลายเกาะไปดูพระอาทิตย์ตกก็ไปเจอพวกเจ้าหน้าที่เจาะน้ำมัน เขาเจาะน้ำมันในอ่าวไทย เขาเจาะมาก่อน เวลานั้นเจาะในมหาสมุทรอินเดีย แต่ว่าเป็นทะเลเศรษฐกิจของไทย ก็ไกลออกไปแค่ ๙๐ ไมล์ ทะเลเศรษฐกิจมัน ๑๒๐ ไมล์ คือห่างจากฝั่งไป ๑๒๐ ไมล์ ของเราถ้าเกินไปกว่านั้นถือว่าเป็นทะเลหลวง

เขาก็ถามว่า "หลวงพ่อครับ เวลานี้ผมเจาะน้ำมันที่มหาสมุทรอินเดียในทะเลเศรษฐกิจอยากจะทำรึว่าน้ำมันจะมีไหม?"

พอเขาถาม ผมก็เลยถามเขาบ้างว่า "เฉพาะบริษัทของคุณ (อันนี้อย่าถามนะครับ บริษัทไหนผมไม่บอกหรอก) เฉพาะบริษัทของคุณที่เจาะพบแล้ว สำรวจพบแล้วในทะเลในอ่าวไทย คุณพบแล้วไม่น้อยกว่า ๔ จุดใช่ไหม?ฤ

เขาบอก "ไม่พบครับ"

ก็เลยตอบเขาว่า "ถ้าในอ่าวไทยคุณไม่พบ ในมหาสมุทรอินเดียคุณก็ต้องไม่พบ"

เขาถาม "เป็นเพราะอะไร?"

ก็บอกว่า "เพราะคุณพูดไม่ตรงตามความเป็นจริง"

พอพูดเท่านี้ก็ปรากฏว่ามีวิทยุติดต่อเรียกเข้ามาก็เลยให้ลูกน้อง ๒ คนวิ่งไปรับวิทยุ เดิมทีเดียวเขาอยู่ด้วยกัน ๓ คน ต่อมาเมื่อลูกน้องไม่อยู่ก็ยอมรับตามความเป็นจริงว่า ในอ่าวไทยนี้เขาพบแล้วไม่น้อยกว่า ๔ จุดจริง ๆ และเป็นจุดที่น้ำมันเป็นปริมาณมาก แก๊สตอนนี้เราไม่พูดกัน เพราะแก๊สเป็นของอดิเรก ในเมื่อที่ไหนมีน้ำมัน ที่

นั่นก็มีแก๊ส ถ้าเจาะไปไม่ลึกพอที่พบแก๊สก่อน เจาะไปลึกมากก็พบน้ำมันเพราะแก๊สนี้ เป็นไอรระเหยของน้ำมัน ความร้อนมันสูงภายในมันเผา น้ำมันก็ระเหย มันก็พุ่งเข้ามา ติดอยู่ เรียกว่าฝาข้างบนก็แล้วกัน ก็เป็นแก๊ส อันนี้เป็นปริมาณมาก และน้ำมันในประเทศไทยจะมีความใสมากกว่าของต่างประเทศ

ก็รวมความเป็นอันว่าได้เรื่องได้ราว **เรื่องน้ำมัน** ก็เกิดความดีใจ สบายใจว่าสิ่งที่เราถวายพระพรไปกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมันไม่ผิดแน่ ของจริงยังมีอยู่ และสำหรับแก๊สเหลวในกาลต่อมา ผมก็ติดต่อกับคนอื่นอีกพวกหนึ่ง ผมจะไม่บอกว่าพวกไหน เพราะว่าถ้าได้แก๊สเหลวหรือน้ำมันที่ผสมกับแก๊ส ว่าฉันมีความรู้สึกว่ามีมันใสจัด มีความเบาสูง ใสมากเป็นไอรระเหย อยากจะทราบว่าความรู้สึกของฉันถูกไหม ถ้าได้เมื่อไรขอให้ส่งมาให้ดูด้วย แล้วคนกลุ่มนั้น (ผมไม่ได้หมายถึงคนกลุ่มเมื่ออีก) ต่อมา เขาก็ส่งมาให้ดู มันตรงกับความเป็นจริงที่มีความรู้สึก และต่อมาได้ไปดูที่มาบรรพต ที่จังหวัดระยองหรือชลบุรี ที่นี้ก็ปรากฏว่าเป็นจุดตรงกัน

เอาละบรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรและญาติโยมทุกท่าน สัญญาณบอก เวลาเดือนวาระที่สอง ก็ขอลาก่อน เอาไว้คุยกันใหม่ในตอนต่อไป ขอความสุขสวัสดิ์ พิพัฒนามงคลสมบุญพรคุณผล จงมีแต่บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนผู้รับฟังทุกท่าน

สวัสดิ์